

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Discipulis prædicauit. Articulus VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

debamus omnibus modis conari, quod resurgat & emendetur, qui cecidit, monendo, orando pro eo, reprehendendo, alijsque modis. Et licet hoc ad omnes, maximè tamè spectat ad prælatos, qui sunt pastores animarum. Vnde Dominus Iesus præbuit se exemplum, quadruplici via tentans Iudam reuocare: Primo beneficijs, vt exolliretur scilicet lauando ei pedes, & dando ei corpus suum, & sanguinem. Non enim exclusit eum à generali communiõne, propter occultum peccatum: sicut etiam nulli sacerdoti licet negare parenti Sacramentum in publico, licet sciat eum esse in mortali peccato occulto, & indignè sumpturum. Secundo, Dominus voluit Iudam retrahere pudore: Vnde dixit in generali: *Vnus vestrum me tradet.* Tertio, timore: Vnde comminatus est, ei dicens: *Va homini illi, per quem filius hominis tradetur.* Quarto, affectus offensione, & blanda allocutione, quum dixit reuertenti, & occulto prodenti se: *Amice, ad quid venisti?* Ex hoc debent discere prælati, quod non vno tantum modo, aut via, sed qualitercunque possunt, tentare debent & conari, vt reuocetur, qui declinat ad perditionem. Tertium documentum est, quod occulta peccata non sunt reuelanda, sicut Dominus non reuelauit peccatum Iudæ discipulis, nisi Ioanni sub missa voce, qui scripturus erat hoc Euangelium, & tenuit in secreto, nec reuelauit Petro interroganti. Et de hoc satis pronunc. *Cum autem exisset Iudas à cætu, & conuentu sanctorum discipulorum, quorum Abbas erat Dominus Iesus, scribit Euangelista, quod erat rex.* Et hoc bene conueniebat filio tenebrarum, vt ambulet in tenebris exterioribus, qui plenus erat interioribus. Incipiente igitur, & accedente nocte, & nos volumus hic terminare vesperam, id est, ea quæ Dominus gessit circa tempus vespertinum: & quæ sequuntur annumerare volumus completorio.

Iudam traditorè vñ Christus Iudæ reuocare debent ouem errantem. Ioan. 13.

Math. 26. Prælati quanto studio reuocare debeant ouem errantem. Ioan. 13.

Ioan. 14.

Completorium Primum hic incipit, habens articulos septem.

IESVS DISCIPVLIS PRÆDICAUIT. Articulus VII.

Quum Iudas exisset, incepit Iesus dulcissimum sermonem totum plenum igne dilectionis, & melle dulcedinis, in quo consolatus est discipulos, quasi vltimum vale cum illis loquens, & admonens, vt non tristarantur de illius passione, quæ iam instabat, nec turbarentur de sua persequutione euentura. Hunc sermonem solus Ioannes scripsit, quia super peccatum Domini recubuit, ex quo nisi paucissima tangam, ceteris omisissis propter passionem: Dixit ergo Iesus discipulis suis. *Filii, adhuc modum vobiscum sum. Ecce nominat eos filios, ex teneritudine, & dulcedine amoris, quia in separatione amicorũ, amor plus solito feruescit, & corda eorũ magis liquefcunt erga se mutuo. Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. In hoc cognoscant omnes, quod mei estis discipuli, si dilectione habueritis ad inuicem. Non turbetur cor vestrum propter ea quæ videbitis me passurũ, neq; formidet, scilicet ea quæ vos estis passuri. Si diligitis me, mandat a me a seruate. Qui habet mandat a meo, & seruat ea, ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligitur à Patre meo, & ego diligam eũ, & manifestabo ei meipsum. Non relinquam vos orphanos. Veni ad vos.*

Ioan. 13.

Ibidem.

Filios cur Christus Apostolos vocet. Ioan. 14.

Ioan. 14.

LL 2 Dein-

VI
E

Deinde præmonuit eos ad patientiam. *Si mundus vos odit, scitote quia me prius rem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat, diligeret. Quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Nominemote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur. Si sermonem meum seruauerunt, & vestram seruabunt. Absque synagoga facient vos, sed venit hora, ut omnis qui interfecit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrum. Amen amen dico vobis: plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudet, vos autem contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Hæc locutus sum vobis, id est, ad hunc finem, ut pacem in me habeatis, id est, non queratis eam in mundo, quia ibi nihil nisi tribulationem habebitis: sed in tribulatione vestra queratis pacem in me. In mundo pressuram habebitis: sed confidite egredimini mundum.*

Post hæc subleuatis oculis in cælum, orauit pro se, dehinc pro discipulis, & vltimo pro omnibus qui credituri erant in eum. Oportet nos hæc relinquere, quia tam multa sunt & copiosa ad explanandum, ut si his vellemus immorari, non sufficeret tempus ad passionem, vel incipiendam. Sunt etiam specialia documenta tot ibi, ut vix tribus verbis prolatis, doctrina dulcissima inueniatur. In generali tamen pro toto sermone hoc possumus accipere documentum, quod tristes & tentati, sunt semper sermonibus consolatorijs & dulcibus fouendi, quia sufficit eis propria tristitia, quæ non est exaggeranda, sed lenienda.

IESVS EXIIT AD MONTEM OLIUARUM. Articulus VIII.

Matth. 26.
Marc. 14.
Lucæ 22.

Hanno dicto, id est, gratijs, & laude Deo Patri exhibitis, Egressus est Iesus secundam consuetudinem in montem Oliuarum, quia consuevit hac via transire in Bethaniam: & quia sæpè pernoctauit in monte causa orationis in horto quodam, ad quem etiam modo exiuit, ut scilicet Iudas possit eum reperire in tali loco sibi optimè noto, & à turbis separato, vbi possit capi sine tumultu populi: In quo ostenditur, quam voluntariè pati voluit Dominus. Secuti sunt autem eum discipuli eius. Ibi dixit Iesus ad eos: Omnes vos scandalum patiemini in me in hac nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem & dissipentur oves gregis. Petrus hæc audiens, dixit: Et si omnes scandalizauerint, ego nunquam scandalizabor. Similiter & omnes dixerunt. Dominus respondit Petro: Antequam gallus cantet bis, ter me negabis. Petrus dixit: Et si oportuerit me mori tecum, ego te non negabo. Ego paratus sum tecum ire in carcerem, & in mortem. Petrus dixit hæc ex corde, & ita sibi pro tunc videbatur: sed post aliter euenit. Ipse nimis præsumebat de seipso, quia nondum expertus erat propriam fragilitatem, ideo permisit eum Dominus cadere postea, ut disceret quid esset. Habemus hic bonum documentum, ut ad patiendum, siue laborandum, siue operandum offeramus nos spontaneos pro honore Dei, sicut Dominus fecit: sed tamen cum humilitate, ut non confidamus in nobis ipsis, sed in sola miseratione & confortatione diuina, ne præsumentes caueamus, sicut accidit Petro.

Quanta cum humilitate resignare & esse te nos Deo ad ipsius in nobis perferendâ benedictionem debeamus.